

خَطِ دَوْمِ پُولُسِ بَلَدِه اِيْمَانْدَارِي قُرْنَتْسِ

پيشگفتار

خَطِ دَوْمِ پُولُسِ بَلَدِه جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ قُرْنَتْسِ زَمَانِي نُوْشْتِه شُدْ كِه رَابِطِه پُولُسِ قَدْ اِيْمَانْدَاراي اَمْرُو جاي كَلُو خَرَابِ شُدْد. رَابِطِه پُولُسِ و جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ قُرْنَتْسِ بَخَاطِرِ كَساي خَرَابِ شُدْد كِه خُود رِه رَسُولِ مُوْكَفْتِ و رَسُولِ بُودُونِ پُولُسِ رِه قَبُولِ نَمُوكْد. اُونَا دَ ضِدِ پُولُسِ تَبْلِيغِ مُوكْد و بَخَاطِرِ اَزُوا بَعْضِي اِيْمَانْدَاراي اَمْرُو جَمَاعَتِ دَ خِلَافِ پُولُسِ بَالِه شُدْد. بَاوْجُودِ اَزِي پُولُسِ قَدْ صَبْر-و-حَوَصِلِه كَلُو بَلَدِه دَشْتُونِ رَابِطِه خُوْبْتَرِ قَدْ اَزُوا كُوشِشِ مُونِه و تَمَامِ مَسْئَلِه رِه بَلَدِه اَزُوا رُوشُو و بَرَمَلَا مُوكْنِه. دَ حِينِ زَمَانِ دَ بَارِه بَخَشِيدُونِ دِيْگَرُو، قُوْتِ يَافْتُو دَ حِينِ ضَعِيْفِي، اِهْمِيَّتِ بَخَشِشِ سَخَاوَتْمَنْدَانِه و زَنْدَگِي نُو دَ وَسِيْلِه عِيْسَى مَسِيْحِ تَعْلِيْمِ غُوجِ مِيْدِيِه.

دَ شُرُوعِ اَمْرِي خَطِ، پُولُسِ دَ بَارِه رَابِطِه خُو قَدْ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ قُرْنَتْسِ تَوْرِه مُوْگِيِه و بِيَانِ مُونِه كِه چَرَا جَوَابِ تَوْهِيْن-و-تَحْقِيْرِ مُخَالَفَايِ خُو رِه سَخْتِ مِيْدِيِه. بَعْدِ اَزُو قَدْ خُوشِي بِيَانِ مُونِه كِه تَوْرِه هَايِ سَخْتِ شِي بَاعِثِ تَوْبِه و اَشْتِي شُدِه. اَوخْتِه اَزِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَاراي اَمْرُو جاي خَاھِشِ مُونِه كِه تُحْفِه هَا بَلَدِه اِيْمَانْدَاراي مُحْتَاجِ كِه دَ مَنْطِقِه يَهُودِيِه اَسْتِه رَبِي كْنِه. دَ

فصل های آخرِ امزی خطِ پوئس از رسول بُودون خُو دَ برابرِ کسای دِفاعِ مونه که خود ره دَ مینکلِ جماعتِ ایماندارِ قُرئیس رسولِ مُوگفت و رسولِ بُودون پوئس ره قَبُولِ نَمُوكد.

فهرستِ عنوانها

دُعا و سلام (فصلِ ۱ آیه ۱)

خُدا مَنبِعِ تمامِ تَسَلیِ ها آسته (۳:۱)

تَغییرِ دَ سَفَرِ پوئس (۱۲:۱)

بَخشیدونِ خُطاکار (۵:۲)

خُصُوصیاتِ خِدْمَتگارانِ عَهْدِ نَو (۱۲:۲)

شِکوه-و-جِلالِ عَهْدِ نَو (۷:۳)

گَنجِ دَ کُوزِه های گِلی (۱:۴)

خَانِه آسمانی (۱:۵)

خِدْمَتِ بَلَدِه آشتیِ دَدُو (۱۱:۵)

بُتِ پَرستا و ایماندارانِ دَ یِگِ جایِ سَمِ نَمییه (۱۴:۶)

خوشیِ پوئس (۲:۷)

تَشویقِ بَلَدِه کومکِ و سَخاوَتَمندی (۱:۸)

وَضیفِه تِئیس (۱۶:۸)

جَمِ کَدونِ کومکِ بَلَدِه ایماندارانِ اورشَلیم (۱:۹)

پوئس از خِدْمَتایِ خُو دِفاعِ مونه (۱:۱۰)

پوئس و رسولای دروغی (۱:۱۱)

پوئس د بِلِه رَنج های خُو اِفْتخار مُونه (۱۶:۱۱)

روبا و مُکاشفِه پوئس (۱:۱۲)

تشویشِ پوئس د بارِه ایماندارای قُرْنُتس (۱۱:۱۲)

سلام های آخِرِی (۱۱:۱۳)

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پوئس که د خاست-و-اراده خُدا رسُولِ عیسیٰ مسیح آسته و از طرفِ برار مو تیموتائوس بلده جماعتِ ایماندارای خُدا که د شارِ قُرْنُتس آسته و بلده تمامِ مُقَدَّسینِ که د سراسرِ اخیآ آسته: ۲ فیض و سلامتی از طرفِ آته مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیح نصیب شُموشنه.

خُدا مَنبعِ تمامِ تَسَلّی ها آسته

۳ حمد-و-ثنا د خُدا یعنی آته مولای مو عیسیٰ مسیح که آته رحمت ها و خُدای تمامِ تَسَلّی ها آسته ۴ که د هر رَنج-و-مُصیبت مو، دز مو تَسَلّی میدیه تا مو بتنی دیگر ره د هر رَنج-و-مُصیبتی که بشه تَسَلّی بدی، قد تَسَلّی که خودون مو از جانبِ خُدا یافته. ۵ چون د اندازه که رَنج های مسیح د وجود مو پَریمو موشه، د امزو اندازه تَسَلّی ام د وسیله مسیح

پَرِيْمو دَز مو دَدَه مُوشه. ^۶ اگه مو دَ رَنج-و-مُصِيْبِت اَسْتِي، اِي بَلَدِه تَسَلِّي و نِجَات از شُمو اَسْتِه؛ اگه مو تَسَلِّي پِيْدَا مُونِي، اِي ام بَلَدِه تَسَلِّي از شُمو اَسْتِه كه شُمو دَ وختِ تَحْمَلِ رَنج هَاي كه مو ام مِينِگَرِي تَجْرِبِه مُونِيْد. ^۷ اُمِيْد مو بَلَدِه شُمو ثَابِت-و-اَسْتَوَار اَسْتِه، چُون مو مِيْدِنِي اُمُو رَقْم كه شُمو دَ رَنج هَاي مو شَرِيْك اَسْتِيْد، اُمُو رَقْم دَ تَسَلِّي مو ام شَرِيْك مُوشِيْد.

^۸ اِي پَرَارو، مو نَمِيخَاهِي كه شُمو از رَنج هَاي كه مو دَ وِلَايَتِ اَسِيَا كَشِيْدِي، بَعِ خَبَر بَشِيْد. مو از حدِ كَلو زِيْر فِشَار بُودِي كه از تَوَان-و-قُدْرَت مو بَالِه بُود، دَ اِنْدَازِه كه مو حَتِي از زِنْدَگِي نَوَمِيْد شُدِي ^۹ و دَ دِل خُو اِحْسَاس مُوكْدِي كه حُكْمِ مَرِگ مو اِعْلَان شُدِه. امِي چِيْزَا رُخ دَد تا مو دَ خُوْدُوْن خُو تَوَكَّل نَكُنِي، بَلَكِه دَ خُدا تَوَكَّل كُنِي كه مُرْدِه هَا رِه دُوْبَارِه زِنْدِه مُونِه. ^{۱۰} اُو مو رِه اَمَزُو رَقْمِ خَطْرِ مَرِگ نِجَات دَد و نِجَات مِيْدِيِه؛ مو دَزُو اُمِيْد دَرِي كه بَعْد ازِي ام مو رِه نِجَات مِيْدِيِه. ^{۱۱} شُمو ام قَد اَز مو دَ وِسِيْلِه دُعَا هَاي خُو كَوْمَك مُونِيْد تا بَلَدِه فَيْضِي كه از طَرِيْقِ دُعَا هَاي مَرْدُمَايِ كَلو دَز مو رَسِيْدِه، غَدْر كَسَا بَخَاطِرِ اَز مو از خُدا شُكْرگَزَارِي كُنِه.

تَغْيِيْر دَ سَفَرِ پَوْلُس

^{۱۲} اِفْتِخَارِ اَز مو اِيْنِي اَسْتِه: وِجْدَانِ مو شَاهِدِي مِيْدِيِه كه مو قَد دِلِ پَاك و اِخْلَاصِ خُدايِي دَ دُنْيَا رِفْتَارِ كَدِي، نَه دَ مُطَابِقِ حِكْمَتِ جِسْمَانِي، بَلَكِه دَ مُطَابِقِ فَيْضِ خُدا، خُصُوصاً دَ بَرَابَرِ

ازشمو. ^{۱۳} چُون مو هیچ چیزِ ره دَز شُمو نُوشته نَمونی بَغیر از چیزِی که شُمو میخانید و موفامید؛ و ما امیدوار آسْتَم که شُمو تا آخِر شی ره بَفامید، ^{۱۴} امو رقم که توره مو ره تا اندازه فامیدید، تا دَ روزِ اَمَدونِ مَولا عیسیٰ مو مایه افتخار شُمو شنی، امو رقم که شُمو مایه افتخارِ ازمو موشید.

^{۱۵} قد امزی اطمینان، ما قصد کدیم که اوّل دَ پیشِ ازشمو بییم تا شُمو دُو دفعه فیض نصیب شنید: ^{۱۶} ما قصد کدیم که شُمو ره دَ راهِ خُو دیده دَ مقدونیه بورم و از مقدونیه دوباره دَ پیشِ ازشمو بییم و شُمو مَره کومک کده سُون یهودیه ری کنید. ^{۱۷} آیا وختیکه امی قصد ره کدم، دودله بودم؟ یا قصدِ ازمه دَ مطابقِ خاستِ انسان آسته که ام «آرے»، آرے» مَوگیه و ام «نه، نه»؟ ^{۱۸} دَ وفاداری خُدا قسم که توره ازمو قد شُمو ام «آرے» و ام «نه» نَبوده. ^{۱۹} چُون باچه خُدا، عیسیٰ مسیح که مو یعنی ما و سلوانس و تیموتائوس دَ باره ازو دَ مینکل شُمو موعظه کدی، دَز شی «آرے» و «نه» نَبود، بلکه دَزو همیشه «آرے» آسته. ^{۲۰} چُون هر چیقس وعده های خُدا که دَ وسیله مسیح آسته، پگ شی «آرے» آسته؛ امزی خاطر آسته که مو دَ وسیله ازو بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا «آمین» مَوگی. ^{۲۱} مگم امو که مو ره قد شُمو دَ مسیح اُستوار مونه و مو ره مَسح کده، اُو خُدا آسته ^{۲۲} که مَهرِ مَلکیتِ خُو ره دَ بَله ازمو زده و روحِ خُو ره دَ عِنوانِ بیعانه دَ دل های مو دده. ^{۲۳} ما خُدا ره دَ بَله خُو شاهدِ میگیرم که دلیلِ دوباره نمدون مه دَ قَرنتس امی بود که

نَخَاسْتُمْ شُمو ره سرزنيش كُنْم. ^{۲۴} مقصد مه ای نبييه كه مو د بَلِه ايمان شُمو حُكراني كُنِي، بَلَكِه مو همكار شُمو آستي بَلَدِه خوشي شُمو، چراكه شُمو د ايمان خُو قايم-و-اُستوار اُستيد.

۲ پس د دِل خُو تَصْمِيمِ گِرِفْتُمْ كه ديگه قد غَم-و-غُصَّه د پيش شُمو نِيْم، ^۲ چُون اگه ما شُمو ره غَمگي كُنْم، كِي آسته كه بَلَدِه مه خوشي بَدِيه، بَعِيْر از شُمو كَساي كه د وَسِيْلِه ازمه غَمگي شُدِيْد؟ ^۳ ما اُمُو خَطِ ره ام نُوْشْتِه كُدْم تا د وَخْتِ اَمَدُون خُو د وَسِيْلِه كَساي غَمگي نَشْنُمْ كه بايد مَرِه خوش كُنه، چُون ما د بَلِه پگ شُمو اِعْتِمَادِ دَرْم كه خوشي ازمه، خوشي پگ شُمو آسته. ^۴ د حَقِيْقَتِ، ما اُمُو ره قد پَرِيْشَانِي كَلُو و غَمِ دِل و قد اَوْدِيْدِه كَلُو بَلَدِه شُمو نُوْشْتِه كُدْم، نَه بَلَدِه اَزِي كه شُمو ره غَمگي كُنْم، بَلَكِه تا شُمو مُحَبَّتِ بِي اِنْدازِه ره بَدَنِيْد كه ما بَلَدِه شُمو دَرْم.

بَخْشِيْدُونِ خَطَاكَار

۵ اگه كُدْم كَسِ از مِيْنَكَلِ شُمو بَاعِيْثِ غَم-و-غُصَّه مه شُدِه، اُو نَه تَنهَا مَرِه، بَلَكِه تا اِنْدازِه پگ شُمو ره غَمگي كَدِه، اگه مُبَالِغِه نَكُنْم. ^۶ اُمُو جَزَا كه د اَمْرُو اَدَمِ د وَسِيْلِه اَكْثَرِيْتِ شُمو دَدِه شُد، بَلَدِه شِي بَسِ آسته. ^۷ پس اَلِي د عِيْوَضِ جَزَا دَدُو شُمو بايد اُو ره بُبَخْشِيْدِ و دِلْداري كُنِيْد، نَشْنِه كه غَم-و-غُصَّه بِي اِنْدازِه كَلُو اُو ره غَرَقِ كُنه. ^۸ اَمْرِي خَاظِرِ د پيش

شُمُو زاری مُونُم که مُحَبَّت خُو ره قد ازُو دُوباره برقرار کُنید. ^۹ بلده امزی ام او ره نوشته کدم که شُمُو ره آزمایش کُنم تا بدَنم که شُمُو د هر چیز فرمانبردار اَسْتید یا نه. ^{۱۰} هر کسی ره که شُمُو بُبخشید، ما ام او ره مُوبخشم؛ و چیزی ره که ما بخشیدیم، اگه کدم چیز ره بخشیدیم، او ره از خاطرِ از شُمُو د حُضُورِ مَسِيحِ بخشیدیم، ^{۱۱} تا شَیْطُو از مو کده پیش دِستی نَکنه، چُون مو از نَقشه های ازُو بے خبر نیستی.

خُصُوصیاتِ خِدْمَتگارانِ عَهْدِ نُو

^{۱۲} وختی د شارِ تروآس بلده اِعلانِ خوشخبری مَسِيحِ اَمْدَم، یگ درگه د وَسِیلَه مَولا بلده خِدْمَت مه واز شد، ^{۱۳} مگم د دِل خُو تِیْس ره د اُونجی پیدا نَکدم. پس قد ازوا خُدا حَافِظی کده د مَقْدونیه اَمْدَم.

^{۱۴} لیکن خُدا ره شُکر که مو ره د وَسِیلَه مَسِيحِ همیشه د جَمِ پیروزمندا هِدایتِ مونه و عَطْرِ شِناس خُو ره د وَسِیلَه ازمو د هر جای پاش میدیه. ^{۱۵} چُون مو بلده خُدا عَطْرِ خوشبُوی مَسِيحِ اَسْتی ام د مینکلِ نِجات یافته ها و ام د مینکلِ کسای که نابود موشه؛ ^{۱۶} بلده بعضی ها بُوی مَرگ که سُون مَرگ موره و بلده بعضی ها بُوی زندگی که سُون زندگی موره. پس کی لایقِ امزی خِدْمَت اَسْتِه؟ ^{۱۷} مو رِقْمِ کَلو کسای دِیگه نیستی که کلامِ خُدا ره تُجارتِ مَوکَنه، بلکه مو قد صِدَاقَت و رِقْمِ کسای که از طرفِ خُدا رِبی شده د حُضُورِ خُدا د وَسِیلَه مَسِيحِ توره مَوگی.

آیا مو بسم دَ تعریف-و-توصیف خودون خو شروع مونی؟ آیا رقم بعضی کسای دیگه دَ توصیف نامه بلده شمو یا از طرف از شمو ضرورت دری؟^۲ خودون شمو خط مو آستید که دَ دل های مو نوشته شده که دَ وسیله پگ مردم ام خنده موشه و ام فامیده.^۳ شمو نشو ددید که شمو خط مسیح و نتیجه خدمت مو آستید، که قد سیایی نوشته نشده، بلکه قد روح خدای زنده نوشته شده، نه دَ بله لوح های سنگی، بلکه دَ بله لوح های دل انسان.

امی رقم اطمینان ره مو دَ وسیله مسیح دَ خدا دری.^۵ ایطور نیسته که خودون مو لایق بشی و کدم چیز ره ادعا کنی که بگی کار ازمو آسته، بلکه لیاقت ازمو از طرف خدا آسته.^۶ او مو ره لیاقت دد تا خدمتگاری عهد نو بشی، نه عهدی که دَ بله حرف استوار آسته، بلکه دَ بله روح، چون حرف موکشه ولے روح زندگی موبخشه.

شکوه-و-جلال عهد نو

اگه خدمتی که نتیجه شی مرگ بود و قد حرف دَ روی سنگا کنده شده دَ بزرگی-و-جلال رسید، دَ اندازه که بنی اسرائیل نمیتنست یکسره سون چهره موسی بخاطر شکوه-و-جلال چهره شی توخ کنه، باوجود که او شکوه-و-جلال از بین رفتنی بود،^۸ پس چیقس کلوتر خدمت روح دَ بزرگی-و-جلال مییه؟^۹ چون اگه خدمتی که نتیجه شی محکوم شدون انسان بود بزرگی-و-جلال دشت، پس خدمتی که باعث عادل شدون انسان موشه، چیقس کلوتر

بُزْرگی-و-جلالِ دَرِه! ^{۱۰} دَ حَقِیْقَت چِیْزِی کِه سَابِقِ بُزْرگی-و-جلالِ دَشْت، بَخَاطِرِ بُزْرگی-و-
جلالِ بُزْرکْتَرِ عَهْدِ نَو، بُزْرگی-و-جلالِ خُو رِه اَز دِسْت دَد. ^{۱۱} چُون اِگِه چِیْزِی کِه اَز بَیْن
رِفْتَنی بُوْد بُزْرگی-و-جلالِ دَشْت، پَس چِیْزِی کِه دَایْمی اَسْتِه چِیْقَس کَلوْتَرِ بُزْرگی-و-جلالِ
دَرِه!

^{۱۲} پَس، اَزی کِه مَو اَمی رِقْم اُمِیْد دَری، قَد دَلِیْری کَلو توره مَوگی، ^{۱۳} نَه رِقْمِ مَوْسِی کِه
یِگ رُوی بَنْد رِه دَ بَلِه رُوی خُو اِیْشْت تَا بَنی اِسْرَائِیل خْتَم شُدونِ شِکوه-و-جلالی رِه کِه اَز
بَیْن رِفْتَنی بُوْد، نَنگَرِه. ^{۱۴} لَیْکِن ذِهْن هَی اَزوا کور شُد، چُون تَا اِمْرُوز وختیکه اونا
خاندونِ عَهْدِ کُهْنِه رِه مِیْشَنوَه اُمُو رُوی بَنْد باقی اَسْتِه و باله نَشُدِه، چِرَاکِه اُو تَنها دَ وِسِیْلِه
مَسِیْح اَز بَیْن مورِه. ^{۱۵} دَ حَقِیْقَت، تَا اِمْرُوز هَر وختیکه اونا تَوْرَاتِ مَوْسِی رِه مِیْخَانِه،
رُوی بَنْد دَ بَلِه ذِهْنِ اَزوا قَرار مِیْگِیْرِه. ^{۱۶} مِگَم وختیکه یِگ نَفْر سُون خُداوند مِیْیِه، اُمُو
رُوی بَنْد اَز بَلِه ذِهْنِ شِی پَس مَوْشِه. ^{۱۷} خُداوند رُوح اَسْتِه و دَ جَای کِه رُوح خُداوند وُجُوْد
دَرِه، دَ اَوْنَجِی اَزادی اَسْتِه. ^{۱۸} و پِگ مَو قَد چِهْرِه هَی بَی رُوی بَنْد بُزْرگی-و-جلالِ خُداوند
رِه مِیْنِگِری رِقْمی کِه اَز یِگ اَیْنِه نُمَايَانِ شُنِه و اَز یِگ جلالِ دَ جلالِ بُزْرکْتَرِ تَبْدِیلِ شُدِه مِثْلِ
اَزُو مَوْشِی؛ و اِی کَار اَز خُداوند سِرچشمه مِیْگِیْرِه کِه رُوح اَسْتِه.

گنج دَ کوزه های گلی

۴

پس بخاطرِ که مو دَ امزی خدمت دَ وسیله رحمتِ خدا شاملِ آستی، مو دلسرد

نموشی. ^۲ مو کارای تاشکی شرم آور ره رد موكنی، دَ حيله-و-مکر رفتار نمونی و کلامِ خدا

ره دستکاری نموكنی، بلکه قد برملا کدون حقیقت مو خودون خو ره دَ وجدان هر کس دَ

حضورِ خدا تعریف-و-توصیف مونی. ^۳ لیکن حتی اگه خوشخبری مو پوشیده یه، او بلده

کسای پوشیده آسته که نابود موشه. ^۴ دَ باره ازوا گفته میتنی که شیطانِ حکمرانِ امزی دُنیا

ذهن های امزو بے ایمان ره کور کده تا اونا نُورِ خوشخبری ره ننگره، نُورِ خوشخبری ره که

جلالِ مسیح آسته و مسیح چهره خدا. ^۵ چون مو دَ باره خودون خو موعظه نمونی، بلکه

عیسی مسیح ره دَ عنوانِ مولا اعلان مونی و خودون ره بخاطرِ عیسی، غلامِ ازشمو

مُوگی. ^۶ چون خدای که گفت: "نور از مینکل تریکی روشنی بديه،" دل های مو ره روشو

کد تا شناختِ بزرگی-و-جلالِ خدا دَ چهره عیسی مسیح از طریقِ ازمو روشوتر شنه.

^۷ لیکن امی گنج ره مو دَ کوزه های گلی دری تا نشو بدی که تمامِ امزی قدرتِ بزرگ از

طرفِ خدا آسته نه از مو. ^۸ مو از هر نگاه دَ رنج-و-مُصیبت آستی، و له میده نشدے؛

سردرگم آستی، و له نومید نیستی. ^۹ مو آزار-و-اذیت مینگری، و له تنها ایله نشدے؛ تاه

پورته شدے، و له نابود نشدے. ^{۱۰} مو همیشه داغِ مرگِ عیسی ره دَ جسمِ خو موبری تا

زندگی عیسی ام دَ جسمِ مو ظاهر شنه. ^{۱۱} چون مو که زنده آستی، دایم بخاطرِ عیسی دَ

مَرگِ تَسْلِيمِ مَوْشِي تَا زِنْدَگِي عَيْسَى دَ جِسْمِ اَز بَيْنِ رِفْتَنِ مَوْ ظَاهِرِ شُنَه. ^{۱۲} پَس مَرگِ دَ
 وَجُودِ اَز مَوْ كَار كَدَه رَيْبِي يَه، وَلِه زِنْدَگِي دَ وَجُودِ اَز شَمُو. ^{۱۳} نَوِشْتِه مَقْدَّسِ مَوْگَه: ” مَا
 اِيْمَانِ دَشْتَم، اَمَزِي خَاطِرِ تَوْرَه كُفْتَم. ” اَزِي كِه اَمُو رُوحِ اِيْمَانِ نَصِيْبِ مَوْ شُدَه، مَوْ اَمِ اِيْمَانِ
 دَرِي وَ اَمَزِي خَاطِرِ تَوْرَه مَوْگِي، ^{۱۴} چُونِ مَوْ مِيدَنِي، اَمُو كِه مَوْلَا عَيْسَى رَه اَز مَرگِ دُوبَارَه
 زِنْدَه كَد، مَوْ رَه اَمِ قَدِ عَيْسَى دُوبَارَه زِنْدَه مُونَه وَ قَدِ شَمُو قَتِي دَ حُضُورِ حُو مِيرَه. ^{۱۵} تَمَامِ
 اَمَزِي چِيْزَا بَخَاطِرِ اَز شَمُو اَسْتَه تَا فَيْضِي كِه بَلْدَه مَرْدُمَايِ كَلَوْتَرِ وَ كَلَوْتَرِ مِيرَسَه، بَاعِثِ زِيَادِ
 شُدُونِ شُكْرگُزَارِي بَلْدَه بُزْرگِي -و- جَلَالِ خُدا شُنَه.

^{۱۶} اَمَزِي خَاطِرِ مَوْ دِلَزْدَه نَمُوشِي. اِگَر چِه جِسْمِ مَوْ فَرسُودَه شُدَه مَوْرَه، مِگَمِ بَاطِنِ مَوْ رُوزِ دَ
 رُوزِ تَازَه شُدَه مَوْرَه. ^{۱۷} چُونِ اِي رَنجِ -و- مُصِيبَتِ سُبُكِ وَ زُودِگُذَرِ بَلْدَه اَز مَوْ شِكُوَه -و- جَلَالِ
 اَبَدِي وَ گِرَنگِ -و- بَا اَرزِشِ رَه حَاصِلِ مُونَه. ^{۱۸} پَس نَظَرِ مَوْ دَ چِيْزَايِ نَيْسْتَه كِه دِيْدَه مَوْشَه،
 بَلَكِه دَ چِيْزَايِ اَسْتَه كِه دِيْدَه نَمُوشَه، چُونِ چِيْزَايِ كِه دِيْدَه مَوْشَه زُودِگُذَرِ اَسْتَه، وَلِه چِيْزَايِ
 كِه دِيْدَه نَمُوشَه اَبَدِي اَسْتَه.

خَانِه اَسْمَانِي

^۵ چُونِ مَوْ مِيدَنِي، هَر وَخْتِيكِه اَمِي خَيْمِه زَمِينِي كِه مَوْ دَرَشِي زِنْدَگِي مُونِي چِيْه شُنَه،
 مَوْ يِگِ سَاخْتُمَانِ اَز طَرَفِ خُدا دَرِي، خَانِه كِه قَدِ دِسْتَايِ اِنْسَانِ اَبَادِ نَشُدَه، بَلَكِه اَبَدِي

آسته دَ عالمِ باله. ^۲ ازی که دَ امزی خیمه مو دَ آه-و-ناله آستی، آرزوی کَلو دَری که دَ وسیله خانه آسمانی خُو پوشنده شنی. ^۳ یَقیناً وختیکه پوشنده شنی، مو لُچ معلوم نموشی. ^۴ چون تا وختیکه مو دَ امزی خیمه آستی، مو دَ زیر بارِ گِرنِگ آه-و-ناله مونی، چون مو نَمیخواهی که کالا ره بُر کُنی، بلکه میخواهی که کالایِ دِیگه بپوشی تا چیزی که از بین رفتنی آسته دَ وسیله زندگی اَبَدی قُورت شنه. ^۵ اُمُو که مو ره بلده امزی مقصد آماده کده، خُدا آسته که روح اَلْقُدس ره دَ عِنوانِ بَیعانه دَز مو دَده.

^۶ پس مو همیشه خاطرجم آستی؛ اگرچه میدنی تا وختیکه دَ خانه جسم آستی، مو از مولا دُور آستی. ^۷ چون مو دَ مُطابِقِ ایمان زندگی مونی، نه دَ مُطابِقِ دیدو. ^۸ اَره، مو خاطرجم آستی، ولے کلوتر خوش موشی که ای خانه جسم ره ایله کُنی و دَ خانه آسمانی قد مولا بَشی. ^۹ پس چی دَ خانه جسم بَشی و چی دُور از خانه جسم، مقصد مو امی آسته که مولا ره خوش کُنی. ^{۱۰} چون پگ مو باید دَ پیشِ تختِ قضاوتِ مسیح حاضر شنی تا هر کس مُطابِقِ چیزی که دَ جسم خُو انجام دَده، چی خُوب و چی بد، اجرا جزا بِنگره.

خِدمت بلده آستی دَدو

^{۱۱} پس چون مو میدنی که ترسِ خُدا چی آسته، مو کوشش مونی که دِیگه مردُما ره وادار کُنی. مو بلده خُدا کاملاً معلومدار آستی و اُمید دَرُم که بلده وجدانِ از شُمو ام خُوب معلومدار بَشی. ^{۱۲} مو بسم خود ره دَ پیشِ از شُمو تعریف-و-توصیف نمونی، بلکه بلده

شُمویگ فرصت میدی که دَ بِلَه ازمو افتخار کُنید تا بتنید جوابِ کسای ره بَدید که دَ بِلَه چیزای ظاهری افتخار مونه، نه دَ بِلَه چیزای که دَ دِل آسته. ^{۱۳} اگه مو عقل خور ره از دست دَدے، ای بَلدِه خُدا آسته؛ و اگه هوشیار آستی، ای بَلدِه از شُمویه، ^{۱۴} چُون مُحَبَّتِ مَسِیحِ دَ بِلَه مو حاکم آسته و مو دَ ای نتیجه رسیده که یگ نفر بَلدِه پگ مُرد؛ امزی خاطر پگ مُرده. ^{۱۵} و او بَلدِه پگ مُرد تا کسای که زندگی مونه دیگه بَلدِه خودون خُو زندگی نَکنه، بَلکِه بَلدِه کسی که بخاطرِ ازوا مُرد و دُوباره زنده شُد.

^{۱۶} پس بعد ازی مو هیچ کس ره دَ مُطابِقِ اَصُولِ اِنسانی قضاوت نَمونی، اگرچه یگ زمان مو مَسِیحِ ره دَ مُطابِقِ جِسْمِ مِیشَنختی، لیکن آلی دیگه او ره دَ مُطابِقِ جِسْمِ نَمینَخشی.

^{۱۷} پس اگه کدم کس دَ مَسِیحِ تَعَلُّقِ دَشْتِه بَشِه، او یگ مَخْلُوقِ نَوِ آسته. چیزای کهنه از بَینِ رَفْت؛ اینه، پگ چیزا نَوِ شُدِه. ^{۱۸} تمامِ امزی چیزا از طرفِ خُدا آسته که مو ره دَ وَسِیلِه مَسِیحِ قَدِ خُو آشتی دَد و خِدْمَتِ آشتی دَدو ره دَز مو سِپَرِد، ^{۱۹} یعنی خُدا دَ مَسِیحِ بُوَد که مَرْدُمِ دُنیا ره قَدِ خُو آشتی مِیدَد. او خطا های ازوا ره دَ حِسَابِ ازوا نَوَرِد و پِیغامِ آشتی دَدو ره دَز مو سِپَرِد. ^{۲۰} پس مو از طرفِ مَسِیحِ توره مَوگی، بَطُوری که خُدا از طَرِیقِ ازمو درخاست مونه. پس مو از طرفِ مَسِیحِ از شُمو خَاشِ مونی که قَدِ خُدا آشتی کُنید. ^{۲۱} چُون خُدا کسی ره که هیچ گناه ره نَمِیشَنخت، بخاطرِ ازمو قُربانی گناه جور کد تاکه مو دَ وَسِیلِه ازو، مَرْدَمایِ عَادِلِ جور شنی.

۶ پس دَ عِنوانِ همکارا، مو از شُمو خاھش مونی، فَيُضِ خُدا ره که یافتید بے فایده حساب نَکنید. ۲ چُون اُو مَوگیه:

”دَ وختِ مُناسِبِ دُعایِ تُو ره شَنِیدم

و دَ روزِ نِجاتِ بَلدِه تُو کومک کُدم.“

اینه، امی آلی وختِ مُناسِبِ آسته و اینه، امی آلی روزِ نِجات. ۳ مو دَ هیچ کار باعِثِ لخشیدونِ کس نَموشی تا دَ خدمتِ مو عیب-و-نُقص پیدا نَشنه، ۴ بَلکِه دَ عِنوانِ خدمتگاری خُدا مو دَ هر چیز خود ره ثابتِ مونی: دَ بُردباری کَلو، دَ مُصیبتِ ها، دَ سختی ها، دَ پَریشانی ها، ۵ دَ قَمچی خوردونا، دَ بَندی شُدونا، دَ غَیْتِ شورشِ ها، دَ زَحمتِ ها، دَ بے خاوی ها، دَ گُشنگی ها، ۶ دَ پاکی، دَ عِلْم، دَ صَبْر-و-حَوِصِلَه، دَ مِهربانی، دَ روحِ اَلقُدس، دَ مُحَبَّتِ خالِص، ۷ دَ گُفتونِ حَقِیقت و دَ نِشو دَدونِ قُدرتِ خُدا، دَ وَسِیلَه سَلاحِ عدالتِ دَ دِستِ چَپ و راست، ۸ دَ غَیْتِ اِحْتِرام و بے اِحْتِرامی، دَ غَیْتِ بَدنامی و نِیکنامی. رقمِ فَریبکارا قد ازمو رفتارِ موشه، ولے موراستگویی آستی؛ ۹ رقمی که ناشنخته بَشی، ولے شنخته شُدِه آستی؛ رقمی که دَ مُردو بَشی، ولے اینه، مو زنده آستی؛ رقمی که جَزَا دِیده بَشی، ولے کُشته نَشْدے؛ ۱۰ رقمی که غَمگی بَشی، ولے همیشه خوشی مونی؛ رقمی که غَرِیب بَشی، ولے غَدَر کسا ره دَوْلتمند مونی؛ رقمی که هیچ چیز نَدَشْتِه بَشی، ولے صَاحِبِ تمامِ چیزِ آستی.

۱۱ آي مردُمای فُرُنْتَس، مو بے پَرده قد شُمو توره گُفتی و دِل های مو بَلدِه شُمو پِراخ آستِه.
۱۲ بَلدِه شُمو هِیچ تَنگی دَ دِل ازمو نِیستِه، لیکن تَنگی دَ دِل ازشُمو آستِه. ۱۳ ما قد شُمو
رقم بچکِیچای خُو توره مُوگم: رقم ازمو شُمو ام دِل های خُو ره پِراخ کُنید.

بُت پَرستا و ایماندارا دَ یگ جای سَم نَمییه

۱۴ قد بے ایمانا دَ زیرِ یگ یوغ یگجای نَشَنید، چُون بَینِ عدالت و شرارت چی شِراکت و جُود
دَره؟ یا بَینِ نُور و تریکی چی رفاقت؟ ۱۵ بَینِ مسیح و بلیعال چی توافُق و جُود دَره؟ یا یگ
ایماندار قد بے ایمان چی مُناسِبَت دَره؟ ۱۶ یا بَینِ خانِه خُدا و بُت ها چی اِتفاق و جُود دَره؟
چُون مو خانِه خُدای زنده آستی. امو رقم که خُدا مُوگیه:

”ما دَ بَینِ ازوا زندگی مُونم و دَ مینکلِ ازوا حَرکت مُونم؛

ما خُدای ازوا مُوشم

و اونا قوم مه مُوشه.“

۱۷ امزی خاطر خُداوند مُوگیه:

”از مینکلِ ازوا بُر شَنید

و ازوا جدا بشید

و د هیچ چیز ناپاک دست نزنید؛

اوخته ما شمو ره قبول مونم

^{۱۸} و ما آته شمو موشم

و شمو باچه ها و دختران مه موشید.

ای ره خداوند قادر مطلق موهیه.

^۷ پس ای عزیزا، ازی که امی وعده ها ره دری، بیید که خودون ره از هر ناپاکی جسم و روح پاک کنی و قدوسیته خو ره قد خداترسی کامل کنی.

خوشی پولس

^۲ مو ره د دل های خو جای بدید. مو د حق هیچ کس بدی نکده، هیچ کس ره فاسد جور نکده و هیچ کس ره دوه نکده. ^۳ ما ای ره نموگم تا شمو ره محکوم کنم، چون پیش

ازى گُفْتُم كه شُمو دَ دِل هاى مو جاي دَرِيد، دَ اندازِه كه مو حاضِر اَسْتى قد شُمو قَتى
بُمرى و قَتى زِندگى كُنَى. ^۴ ما دَ بِلِه شُمو عَدْر اِعْتِماد دَرُم و ام دَ بِلِه شُمو كَلو اِفْتخار
مُونُم. ما تَسَلَى كَامِل پيدا كَدِيم؛ دَ هر مُصِيبَت كه دَ بِلِه مو مِيِه، ما بَعِ اندازِه خوشحال
اَسْتُم.

^۵ چُون وختِيكه مو دَ مَقْدونِيه رَسِيدى، جِسْم مو دَمَراسى نَتَنِست، بَلَكِه مو از هر سُو دَ
مُصِيبَت گِرِفْتار شُدَى؛ دَ بَرُون جِسْم خُو گِرِفْتارِ جَنگ-و-جَنجال بُوْدى و دَ دَرُون خُو ترس
دَشْتى. ^۶ مَگَم خُدَاى كه مَرْدُمَاى دِل مِيدِه رِه تَسَلَى مِيدِه، مو رِه دَ وَسِيلِه اَمْدُون تِيْتَس
تَسَلَى دَد. ^۷ نَه تَنها دَ وَسِيلِه اَمْدُون اَزُو، بَلَكِه اَمچَنان دَ وَسِيلِه تَسَلَى كه اُو از شُمو يافْتِه
بُوْد. چُون اُو مو رِه دَ بارِه شُوق شُمو، دَ بارِه غَمگِينى شُمو و دَ بارِه غَيْرَت شُمو كه دَ بارِه
ازمه دَرِيد خَبَر دَد كه كَلوَتَر خوشحال شُدُم.

^۸ چُون حَتَى اَكِه دَ وَسِيلِه خَط خُو شُمو رِه غَمگى كَدُم، از نَوِشْتِه شى پَشِيْمو نِيَسْتُم. اِگرچِه
تا اندازِه پَشِيْمو شُدُم، چُون دِيدُم كه قد اَمزُو خَط شُمو رِه بَلَدِه وخت كَم غَمگى كَدُم.
^۹ لِيكِن آلَى خوشحال اَسْتُم، نَه بَخاطِرِ كه شُمو غَمگى شُدِيد، بَلَكِه بَخاطِرِ كه غَمگِينى
شُمو باعِثِ توبِه كَدُون شُمو شُد. شُمو مُطابِقِ خاست-و-اِرَادِه خُدَا غَمگى شُدِيد تا دَ وَسِيلِه
ازمو از هِيچ طَرِيق دَز شُمو ضَرَر نَرَسِه. ^{۱۰} غَمى كه مُطابِقِ خاست-و-اِرَادِه خُدَا يَه، اِنسان
رِه سُون توبِه موبَرِه و باعِثِ نجاتِ شى موشِه و هِيچ پَشِيْمانى نَدَرِه؛ مَگَم غَمى كه از دُنْيا

آسته، باعثِ مرگ موشه. ^{۱۱} توخ کُنید، امی غَم که مُطابقِ خاست-و-ارادهِ خدا بُود، چی کوشش-و-تلاشی ره دَ زندگی شُمو دَ وجود اُورده، چی شور-و-شوقی تا خودون ره بے گناه ثابت کُنید، چی خَشمی، چی احساسِ ترسی، چی دِلتنگی، چی غَیرتی و چی مجازاتی بلده امزو خطاکار! شُمو از هر نگاه خودون ره دَ ای قضیه بے گناه ثابت کدید. ^{۱۲} پس اگرچه امو خط ره دَز شُمو نوشته کدم، او بخاطرِ کسی نَبود که بدی کد، نه ام بخاطرِ کسی که دَ حق شی بدی شد، بلکه بخاطرِ ازی بُود که غَیرت شُمو دَ باره ازمو دَ حُضورِ خدا دَ خودون شُمو معلومدار شنه. ^{۱۳} دَ وسیله امزی چیزا مو تَسَلی پیدا کدی.

علاوه از تَسَلی خودون مو، مو از خوشی تیتس بے اندازه خوش شُدی، چراکه روح-و-روان شی دَ وسیله پگ شُمو آرامی پیدا کدد. ^{۱۴} چون اگه ما دَ پیش تیتس دَ بله شُمو افتخار کدم، ما شرمینده نَشدم، بلکه امو رقم که مو هر چیز ره دَز شُمو گفتی حقیقت بُود، امو رقم افتخار کدون مو دَ پیش تیتس ام راست ثابت شد. ^{۱۵} آلی دلِ ازو دیگه ام کلوتر سون شُمو نزدیک شده، چراکه او اطاعتِ پگ شُمو ره دَ یاد خو میره که شُمو چی رقم قد ترس-و-لرز ازو پذیرایی کدید. ^{۱۶} ما خوشحال استم که دَ هر چیز دَ بله شُمو اعتمادِ کاملِ درم.

تشویق بلده کومک و سخاوتمندی

▲ آی برارو، مو میخاهی که شُمو دَ باره فیضِ خدا که بلده جماعت های مقدونیه دده

شده، خبر شنید. ^۲ اگرچه اونا د آزمایش سخت رنج-و-مُصِيبَت گرفتار بُود، خوشی پریمون
ازوا و غریبی بے اندازه ازوا اونا ره از دولتِ سخاوتمندی لبریز کد. ^۳ ما شاهد آستُم که اونا
مُطابِقِ تَوَان خُو و حتی کلوتر از تَوَان خُو داوطلبانه کومک دد. ^۴ اونا قد شور-و-شوقِ کَلو
از مو خاهش کد که فرصتِ شریک شُدو د امزی خدمت که بلده مُقَدَّسین آسته، دزوا ام
دده شنه. ^۵ و ای کارِ ازوا کلوتر از تَوَقُّع ازمو بُود: اونا خودون ره اوّل د مولا تسلیم کد و
بعد ازو مُطابِقِ خاست-و-اراده خُدا، دز مو. ^۶ امزی خاطر مو از تیتس خاهش کدی که ای
کارِ سخاوتمندانه ره امو رقم که د مینکل شمو شروع کد، امو رقم او ره د آخر برسنه.
^۷ پس امو رقم که شمو د هر چیز پیشی میگیرید، یعنی د ایمان، د توره گفتو، د علم، د
شور-و-شوقِ کَلو و د مُحَبَّتِی که بلده ازمو درید، امو رقم د امزی کارِ سخاوتمندانه ام
پیشی بگیریید. ^۸ ما ای ره بحیثِ یگ حکم نَموگم، بلکه خالص بُودونِ مُحَبَّتِ شمو ره د
برابرِ کوشش-و-تلاشِ دیگر و آزمایش مُونم. ^۹ چُون شمو فیضِ مولا ی مو عیسیٰ مسیح ره
میدنید که اگرچه او دولتمند بُود، و له بخاطرِ از شمو خود ره غریب کد تا د وسیله غریبی
ازو شمو دولتمند شنید. ^{۱۰} د امزی باره ما نظر خُو ره موگیم، چُون ای د فایده شمو آسته:
یگ سال پیش نه تنها شمو دفعه اوّل امی کارِ سخاوتمندانه ره شروع کدید، بلکه خاست-
و-اراده انجام ددون شی ره ام دشتید.

^{۱۱} پس آلی امو کار ره انجام دده د آخر برسینید تا امو رقم که شور-و-شوق د خاست-و-اراده
شمو آسته، امو رقم د مُطابِقِ وَس-و-تَوَان خُو تکمیل کنید. ^{۱۲} چُون اگه شور-و-شوق بَشه،

کومکِ یگ نفر مُطابِقِ چیزی که دره قبول مُوشه، نه مُطابِقِ چیزی که ندره. ^{۱۳} مقصد مه ای نیسته که دیگر و آسوده بشه و شمو زیر فشار بشید، بلکه مو میخاهی که یگ برابری د وجود بییه ^{۱۴} تا دارایی پریمون از شمو ضرورت ازوا ره پوره کنه و تا دارایی پریمون ازوا د آینده ضرورت از شمو ره پوره کنه. د امزی رقم برابری د وجود مییه. ^{۱۵} امو رقم که د کتاب مقدس نوشته شده: "کسی که کلو جم کد، اضافه نداشت و کسی که کم جم کد، کمبود نداشت."

وظیفه تیتس

^{۱۶} خدا ره شکر که د دل تیتس امو شور-و-شوق ره جای دد که ما بلده شمو درم. ^{۱۷} چون او نه تنها خواهش مو ره قبول کد، بلکه کلو تر شوق پیدا کده که د رضای خود خو د پیش شمو بییه. ^{۱۸} و مو قد از وقتی امو برار ره ری مونی که د مینکل تمام جماعت های ایماندارا بخاطر اعلان کدون خوشخبری از شی تعریف-و-توصیف موشه. ^{۱۹} علاوه ازی، او د وسیله جماعت های ایماندارا ام انتخاب شده تا د انجام امزی کار سخاوتمندانه قد ازمو همسفر بشه که مو ای خدمت ره بلده بزرگی-و-جلال مولا و از روی شور-و-شوق انجام میدی. ^{۲۰} مو احتیاط مونی که هیچ کس مو ره د باره امزی هدیه سخاوتمندانه که مو د خدمت شی آستی، ملامت نکنه، ^{۲۱} چون مو کوشش مونی چیزی ره انجام بدی که نه تنها د نظر مولا، بلکه د نظر مردم ام درست آسته. ^{۲۲} قد ازوا وقتی مو یگ برار دیگه خو ره

رَبِي مُونِي كِه بارها اُو ره آزمائش كډے و دَ كَلو كارا شور-و-شوق شي ثابت شُدِه و آلي
 بخاطرِ اِعتمادِ كَلو كِه دَ بَلِه از شُمو دَرِه، شور-و-شوق شي دِيگه ام كَلو شُدِه. ^{۲۳} دَ بارِه
 تِيئس: اُو بَلدِه خِدْمَت شُمو رَفِيق و همكار مه آسْتِه. دَ بارِه بَرارونِ دِيگه: اونا قاصِداي
 جماعت هاي ايماندارا آسْتِه بَلدِه بَزُرگي-و-جلالِ مَسِيح. ^{۲۴} پس ثُبوتِ مَحَبَتِ خُو ره و دَلِيلِ
 اِفْتخاري ره كه مو دَ بَلِه شُمو دَرِي، دَ پيشِ رُوي جماعت هاي ايماندار بَرَمَلَا نَشو بَدِيد.

جَم كدوِنِ كَوْمَك بَلدِه ايمانداري اور شَلِيم

۹ لازم نَبِيه كه دَ بارِه امزي خِدْمَتِ كَوْمَك رَسَانِي كه بَلدِه مُقَدَّسِين انجام دَدِه مُوشِه دَز
 شُمو يَگو چيز نَوِشْتِه كُنْم، ^۲ چُون ما شور-و-شوق شُمو ره بَلدِه كَوْمَك كدو مِيدَنْم كه ماپه
 اِفْتخار مه دَ بارِه از شُمو دَ پيشِ ايمانداراي مَقْدونيه آسْتِه و دَزوا كُفْتِيم كه ايمانداراي اَخِيَا
 از يگ سال پيش آمادِه كَوْمَك آسْتِه؛ و غَيْرَتِ از شُمو اَكْثَرِيَتِ ازوا ره دَ شور-و-شوق
 اُورْدِه. ^۳ ولے بَرارو ره رَبِي مُونْم تا اِفْتخار مو دَ بَلِه شُمو دَزِي بارِه پُوچ-و-باطلِ ثابت
 نَشْنِه، بَلَكِه تا اُمُو رَقْم كه كُفْتِيم، شُمو آمادِه بَشِيد. ^۴ دَ غَيْرِ اَزِي، اگه كُدْم كَس از
 ايمانداراي مَقْدونيه قد ازمه بِييه و بِنِگرِه كه شُمو آمادِه نَبَسْتِيد، اوخته نَه تنها شُمو، بَلَكِه
 مو ام كه قد اِعْتِمادِ دَ بَلِه شُمو اِفْتخار مُوكْدِي، شَرْمِنْدِه مُوشِي. ^۵ پس فِكْر كُدْم لازم آسْتِه
 كه از بَرارو خَاهِش كُنْم تا اونا پيشلو دَ دِير شُمو بِييه و هَدِيَه سَخاوْتَمَنْدَانِه ره كه شُمو
 وعده كده بُوْدِيد، پيش از پيش آمادِه كُنِه تا اُو يگ هَدِيَه داوطلبانه بَشِه، نَه يگ هَدِيَه كه

^۶ مقصد اینی آسته: هر کسی که کم کِشت کُنه، کم دِرَو مُونه و هر کسی که کلو کِشت کُنه، کلو دِرَو مُونه. ^۷ پس هر کس اموقس بَدیه که دَ دِل خُو قَصْد کده، نه از رُوی بے مِیلی یا مجبُوری، چُون خُدا کسی ره دوست دَره که دَ خوشی بخشِش مُونه. ^۸ و خُدا مِیتنه که هر بَرکت ره بَلدِه شُمو پَریمو کُنه تا هر وخت از هر چیز دَ اندازه ضرُورت دَشته بَشید و دَ هر کار نیک کلو حِصّه بَگیرید. ^۹ امو رقم که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نُوشته شُده:

”او بَخش کده دَ غَرِبا مِیدیه؛

نیکی ازو تا اَبَد باقی مومنه.“

^{۱۰} امو که تُخم ره بَلدِه کِشت کُنده و نان ره بَلدِه خورنده آماده مُونه، بَلدِه از شُمو ام تُخم ره آماده کده کلو مُونه و حاصلِ کارای عادِلانِه شُمو ره پَریمو مَوکُنه. ^{۱۱} شُمو از هر نِگاه دَوْلتمند موشید تا بتنید دَ هر زمان سخاوتمند بَشید که سخاوتمندی شُمو دَ وسیله ازمو باعِث شُکرگزاری از خُدا مُوشه، ^{۱۲} چُون انجامِ امزی خِدمت نه تنها ضرُورت های مُقَدَّسین ره پوره مُونه، بلکه شُکرگزاری از خُدا ره ام غدر کلو مُونه. ^{۱۳} از طریقِ تصدیقِ امزی خِدمت اونا خُدا ره بزرگی-و-جلال مِیدیه، بخاطرِ اطاعتِ شُمو و اقرارِ شُمو دَ خوشخبری مسیح و بخاطرِ بخشِشِ سخاوتمندانه شُمو که دَزوا و دَ دیگر مِیدید. ^{۱۴} اونا دَ آرزوی

دیدون شُمو آسته و بخاطرِ فَيْضِ بے اندازه خُدا که نصیب شُمو شُده، بلده شُمو دُعا مَوکنه.
خُدا ره بلده تُحفه تَوَصیف ناپذیر شی شُکر-و-سپاس باد!

پولس از خدمتای خُو دفاع مونه

۱۰ ما پولس دَ وسیله فروتنی و مُلایمتِ مسیح از شُمو خاهش مُونم، ما کسی که دَ گفته بعضی های شُمو دَ پیش روی شُمو عاجز آسْتَم، ولے دُور از شُمو باجرات. ۲ ما دَ پیش شُمو زاری مُونم که وختی ما حاضرِ موشم مجبور نشنم که دلیری نشو بدیم و جرات کده قد کسای مُخالفت کنم که فکر مونه مو مُطابقِ راه-و-رسمِ جسم رفتار مونی. ۳ اگرچه مو دَ جسم زندگی مونی، لیکن مُطابقِ راه-و-رسمِ جسم جنگ نمونی؛ ۴ چون سلاح های جنگی مو جسمانی نییه، بلکه قُدرتِ اِلهی دزوا و جُود دَره تا قلعه ها ره چپه کنه. ۵ مو خیالات و شاخای کبر ره که دَ ضدِ شناختِ خُدا باله شنه از بین موبری و هر فکر ره اسیر مونی تا از مسیح اطاعت کنه. ۶ مو آماده آستی که هر ناطاعتی ره جزا بدی، ولے منتظر آستی که اطاعت از شُمو کامل شنه.

۷ شُمو دَ ظاهر چیزا توخ مونیید. اگه کسی دَ بله خُو اطمینان دَره که دَ مسیح تعلق دَره، ای ره دَ یاد خُو داشته بشه که امو رقم که او دَ مسیح تعلق دَره، امو رقم مو ام دَ مسیح تعلق دَری. ۸ حتی اگه کم وری از حد کلوتر دَ باره اختیاراتی که دز مو دده شده افتخار کنم، دَ

بارِه اِختِياراتِي كه مَولا بَلدِه اَبادِي شُمو دَز مو دَدِه نَه بَلدِه تَباهِي شُمو، شَرْمِندِه نَمُوشَم.
 ۹ ما نَمِيخايِم كه اِيطور مَعْلُوم شُنِه كه ما دَ وَسِيَلِه خَطِ هَاي خُو شُمو رِه مِيترَسَنَم. ۱۰ چُون
 اُونَا مُوگِيه: ”خَطِ هَاي اَزو كِرَنگ و قَوِي اَسْتِه، و لِه حُضُورِ جِسْمِي شِي ضَعِيْف و توراِي
 شِي اِيلِهِيي. “ ۱۱ اَمِي رَقْم مَرْدُما بَايِد بَدَنِه، چِيزِي كه مو پُشتِ سَر دَ وَسِيَلِه خَطِ مُوگِي،
 و خَتِيكِه حَاضِرِ شُنِي اِنجام اَم مِيدي.

۱۲ مو جُرَاتِ نَمُونِي كه خُود رِه اَز جُمْلِه كَساي حِسَابِ كُنِي يا قَد كَساي بَرابَر كُنِي كه اُونَا
 خُودون رِه تَعْرِيف-و-تَوَصِيْف مُونِه، لِيكِن و خَتِيكِه اُونَا خُودون رِه قَد خُودون خُو اِندازِه مُونِه
 و قَد خُودون خُو بَرابَر مُونِه، نِشو مِيديِه كه اَز فَا مِيديِه بَرخُوردار نِيستِه. ۱۳ لِيكِن مو اَز
 اِندازِه كَلو اِفْتِخارِ نَمُونِي، بَلَكِه دَ اِندازِه سَاچِه كه خُدا بَلدِه مو تَعْيِين كَدِه اِفْتِخارِ مُونِي كه
 اِي سَاچِه شُمو رِه اَم دَرَبَر مِيگِيَرِه. ۱۴ مو اَز حُد خُو بَالِه تَرِ پاِي نَه اِيشْتِه، مِثْلِ كه بُوگِي
 هَرگِز دَ پِيشِ شُمو نَمَدِه بَشِي، چُون مو اوَّلِين كَساي بُوْدِي كه قَد خُوشخَبْرِي مَسِيحِ دَ پِيشِ
 اَز شُمو اَم رَسِيدي. ۱۵ مو اَز اِندازِه كَلو اِفْتِخارِ نَمُونِي كه كار-و-زَحْمَتِ دِيگَرُو رِه اَز خُودِ
 حِسَابِ كُنِي، بَلَكِه اُمِيْدِ دَرِي كه و خَتِي اِيْمَانِ شُمو رُشْدِ كُنِه، سَاچِه خِدْمَتِ مو دَ مِينَكَلِ
 شُمو وَسِيَع تَرِ شُنِه، ۱۶ تا مو بَتَنِي خُوشخَبْرِي رِه دَ سَرزَمِينايِ دُور تَرِ اَز شُمو اِعْلانِ كُنِي و دَ
 بارِه كاري كه دَ سَاچِه خِدْمَتِ دِيگِه كَسِ گاهِ اِنجامِ شُدِه، اِفْتِخارِ نَكُنِي. ۱۷ چُون نُوشتِه يِه:
 ”هَر كَسِي كه اِفْتِخارِ مُونِه، دَ بَلِه خُداوندِ اِفْتِخارِ كُنِه. “ ۱۸ چُون كَسِي كه خُود رِه تَعْرِيف-
 و-تَوَصِيْف مُو كُنِه تَايِيْد نَمُوشِه، بَلَكِه كَسِي رِه كه مَولا تَعْرِيف-و-تَوَصِيْف مُونِه اُو تَايِيْد

پولس و رسولای دروغی

۱ ۱ امیدوار اَسْتُمْ که مَره قد کم وری لوڈگی مه تَحْمَلُ کُنید، دَ حَقِیْقَتِ اَلی ام مَره تَحْمَلُ مُو کُنید. ۲ ما دَ باره شُمو غَیْرَتِ دَرْم، غَیْرَتِ اِلْهِی، چُون شُمو ره دَ یِگ شُوی نامزاد کُدم، یعنی دَ مَسِیْح، تا شُمو ره بَحِیْثِ یِگ دُخْتَرِ خَانِه پاكدامو دَزُو تَقْدِیْمِ کُنْم. ۳ لَیْکِن ترس مُو خورْم که اُمُو رَقْم که مار دَ وَسِیْلَه جِیْلَه-و-مَکْر خُو حَوا ره بازی دَد، اُمُو رَقْم فِکْرای شُمو ام از صِدَاقَت-و-اِخْلَاصِی که دَ مَسِیْح دَرِیْد، گُمراه شُنه. ۴ چُون اَگه کُدم کس بییه و دَ باره یِگ عِیْسای دِیْگه اِعلَانِ کَنه بَغِیْر از عِیْسای که مو دَز شُمو اِعلَانِ کدی، یا شُمو یِگ رُوحِ دِیْگه ره قَبُولِ کُنید بَغِیْر از رُوحِی که یافْتِیْد یا یِگ خوشخبری دِیْگه ره قَبُولِ کُنید بَغِیْر از خوشخبری که گاه قَبُولِ کدِید، شُمو اُو ره دَ آسانی تَحْمَلُ مُو نِیْد.

۵ ما فِکْر نَمُونْم که ما امزُو رَسُولای فَوْقِ اَلْعَادَه کده کَمْتَر بَشْم. ۶ شاید ما یِگ توره گوی خُوب نَبَشْم، و لے دَ عِلْمِ کم نِیْم، بَلْکِه از هر نِگَاه و دَ هر چِیْزِ مو ای ره بَلْدَه شُمو ثابِت کدے. ۷ آیا ما گُناه کُدم که خود ره خار-و-حَقِیْر کُدم تا شُمو سَرِبَلَنْد شُنید و خِتیْکِه خوشخبری خُدا ره مُفْت بَلْدَه شُمو اِعلَانِ کُدم؟ ۸ ما دِیْگه جَماعَتِ های اِیْماندارا ره قد گِرِفْتونِ کومک غارَتِ کُدم تا شُمو ره خِدمتِ کُنْم. ۹ و غِیْتِیْکِه قد از شُمو بُودْم و دَ یِگو چِیْز

ضُرُورَتِ دَشْتُمْ، بارِ دوشِ هِيچِ كَسِ نَشُدُمْ، چُونِ بَرارونِي كِه از مَقْدونِيه اَمَد، ضُرُورَتِ هَاي مَرِه پُورِه كَد. پَس ما نَه ايشْتُمْ و دَ آيندِه اَم نَمِيْلُمْ كِه از هِيچِ نِگَاه بارِ دوشِ شُمُو شُنْم؛ ^{۱۰} دَ حَقِيْقَتِ مَسِيحِ كِه دَ وُجُوْدِ اَزْمِه اَسْتِه قَسَمِ مُوخُوْرُم كِه دَمَزِي بارِه اِفْتِخَارِ مَرِه دَ مَنْطِقِه هَاي اَحْيَا هِيچِ كَسِ از مِه گِرِفْتِه نَمِيْتَنِه. ^{۱۱} چَرَا؟ آيَا بَخَاطِرِي كِه شُمُو رِه دُوسْتِ نَدَرُم؟ خُدا مِيْدَنِه كِه شُمُو رِه دُوسْتِ دَرُم.

^{۱۲} وِلِے كَارِي رِه كِه فِعْلًا مُونُم، اِدَامِه دَدِه مُوْرُم تا فِرْصَتِ رِه از نَفْرَايِ فِرْصَتِ-طَلْبِ بَغِيْرُم، از كَسَايِ كِه دَ تَلَاشِ اَسْتِه تا خُودونِ رِه دَ وِسِيْلِه چِيْزِي كِه دَ بِلِه شِي اِفْتِخَارِ مُونِه قَد اَزْمُو بَرَابَرِ كُنِه. ^{۱۳} چُونِ اَمِي رَقْمِ اَدْمَا رَسُوْلَايِ دَرُوْعِي و خِدْمَتْگَارَايِ فِرْبِيكَارِ اَسْتِه كِه ظَاھِرِ خُو رِه رَقْمِ رَسُوْلَايِ مَسِيحِ جُورِ مُونِه. ^{۱۴} اِي يِگِ چِيْزِ عَجِيْبِ نِيْسْتِه، چُونِ خُودِ شَيْطُو اَم خُودِ رِه رَقْمِ مَلَايِكِه نُورِ جُورِ مُونِه. ^{۱۵} پَس اِي يِگِ گِپِ كُنِه نَبِيْه كِه خِدْمَتْگَارَايِ شَيْطُو اَم ظَاھِرِ خُو رِه رَقْمِ خِدْمَتْگَارَايِ عَدَالَتِ جُورِ كُنِه. عَاقِبَتِ اَزْوَا مُطَابِقِ اَعْمَالِ اَزْوَا سَنَجِيْدِه مُوْشِه.

پُولُسِ دَ بِلِه رَنجِ هَايِ خُو اِفْتِخَارِ مُونِه

^{۱۶} بَسْمِ مُوْگِيْم، هِيچِ كَسِ مَرِه لُوْډِه فِرْكَرِ نَكُنِه؛ وِلِے اِگِه مُونِيْد، پَس مَرِه بَحِيْثِ يِگِ لُوْډِه قَبُوْلِ كُنِيْد تا ما اَم كَمَكِ وَرِي دَ بِلِه خُو اِفْتِخَارِ كُنْم. ^{۱۷} چِيْزِي رِه كِه اَمِي رَقْمِ قَد اِطْمِيْنَانِ پُرَاْفْتِخَارِ مُوْگِيْمِ از طَرَفِ مَوْلَا نَمُوْگِيْم، بَلَكِه مِثْلِ يِگِ لُوْډِه مُوْگِيْم. ^{۱۸} اَزِي كِه غَدْرِ كَسَا مُطَابِقِ رَاهِ-و-رَسْمِ جِسْمِ اِفْتِخَارِ مُونِه، ما اَم اِفْتِخَارِ مُونُم. ^{۱۹} چُونِ شُمُو اَدْمَايِ لُوْډِه رِه دَ

خوشی تَحْمَلْ مُونید، چراکه خودون شُمو دانا اَسْتید. ^{۲۰} دَ حَقِیْقَت شُمو کسای ره تَحْمَلْ مُونید که شُمو ره غُلام جور کُنه، یا شُمو ره غَارَت کُنه، یا از شُمو فایده-کشی کُنه، یا خود ره از شُمو کده باله بَدنه و یا قد چپات دَ رُوی شُمو بزنه. ^{۲۱} قد شرمندگی اِقرار مُونم که مو دَمزی کارا کَلو ضعیف بُودے.

لیکن اگه کُدَم کس جُرأت مُونه که دَ باره یگو چیز اِفتخار کُنه - ما مِثل یگ لَوْدَه توره مُوگیم - ما ام جُرأت مُونم که اِفتخار کُنم. ^{۲۲} آیا اونا عبرانی اَسْتَه؟ ما ام اَسْتَم. آیا اونا اِسْرائیلی اَسْتَه؟ ما ام اَسْتَم. آیا اونا اولادِ اِبْرَاهیم اَسْتَه؟ ما ام اَسْتَم. ^{۲۳} آیا اونا خِدْمَتگاری مسیح اَسْتَه؟ - ما رِقْمِ یگ دیونه توره مُوگیم - ما کَلوَتَر اَسْتَم: ما سخت تر زَحْمَت کشیدیم، کَلوَتَر بَنَدی شُدیم، بے حِسَاب لَت خورَدیم و بارها دَ خَطِر مَرگ قرار گِرَفْتیم. ^{۲۴} پَنج دَفْعَه از دِست یهُودیا قَمچی خورْدُم، هر دَفْعَه یگ کم چل قَمچی. ^{۲۵} سِه دَفْعَه قد چوب لَت خورْدُم، یگ دَفْعَه سَنگسار شُدُم، سِه دَفْعَه ام کِشتی مه میده شُد؛ یگ شاو و روز ره دَ دریا تیر کُدُم. ^{۲۶} دایم دَ سَفَر بُودیم، خطر از هر سُو بُود: خطر از دریاچه ها، خطر از دُزا، خطر از قوماي خود مه، خطر از مردُمای غیر یهُود؛ خطر دَ شار، خطر دَ بیابو، خطر دَ دریا و خطر از برارونِ دروغی. ^{۲۷} دَ زَحْمَتا و سختیا بُودیم، دَ بے خاوی های کَلو و دَ گُشَنگی و تُشَنگی؛ بارها بَدون خوراک و دَ یخی و لُچی تیر کدیم. ^{۲۸} عِلاوَه امزی چیزای ظاهری، فِشاری که هر روزه دَ بَلَه مه مییه، تشویش دَ باره تمام جماعت های ایماندارا اَسْتَه. ^{۲۹} آیا وختیکه یگ شُمو ضعیف شُنه، ما ام قد شی قتی ضعیف نَمُوشم؟ یا

وختیکه یگ شمو بلخسه، ما در نميگيرم؟ ^{۳۰} اگه ما بايد افتخار کنم، د بله چیزای افتخار مونم که ضعيفی مَره نشو ميديه. ^{۳۱} خدا، آته مولای مو عیسی که تا ابد قابل ستایش آسته، موفامه که ما دروغ نموگيم. ^{۳۲} د دمشق، والی که تابع حارث پادشاه بود، پيردارا ره د شار دمشق مقرر کدد که مَره دستگیر کنه، ^{۳۳} لیکن ما د منه یگ سبد از کلکینی که د دیوال شار بود تاه ايشته شدم و از دست ازو دوتا کدم.

رویا و مکاشفه پولس

۱۲ لازم آسته که افتخار کنم، اگرچه فايده ندره، لیکن ادامه دده د باره رويا ها و مکاشفه های که مولا دده، توره موگيم. ^۲ ما یگ آدم ره د جماعت مسیح مينخشم که چارده سال پیش تا آسمون سوم ای که د جسم برده شد یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه. ^۳ و ما میدنم که امی آدم یا د جسم یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه، ^۴ د بهشت برده شد و تورای ره شنید که گفته نموشه، تورای ره که بلده انسان اجازه نیبه که نقل کنه. ^۵ ما د بله امزی رقم آدم افتخار مونم، ولے د بله خود خو، جز د بله ضعيفی های خو د ديگه چیز افتخار نمونم. ^۶ چون اگه بخایم افتخار کنم، بلده مه لودگی نیسته، چراکه حقیقت ره موگيم. لیکن ازی کار خودداری مونم، تا هیچ کس مَره از چیزی که دز مه مینگره یا از مه میشنوه، باله تر فکر نکنه. ^۷ و بلده ازی که بخاطر امزو مکاشفه های فوق العاده مغرور نشنم، جسم مه گرفتار یگ میخک شد، یعنی گرفتار قاصد شیطو تا مَره

عذاب کُنه و ما غرور پيدا نڪنم.^۸ سه دفعه از مولا دَ باره شی درخواست کدم که اوره از مه دور کُنه،^۹ مگم مولا دَز مه گُفت: ”فَيُض مه بلده تُو بس آسته، چُون قُدرت مه دَ ضعیفی تُو کامل موشه.“ امزی خاطر قد خوشی کلو دَ بله ضعیفی های خُو افتخار مُونم تا قَوّت مسیح دَ وجود مه جای بگیریه.^{۱۰} پس ما دَ ضعیفی ها، رسوایی ها، سختیا، آزار- و- اذیت ها و مُشکلاتا بخاطر مسیح خوشحال آستم، چُون وختیکه ضعیف آستم، امو غیت قوی آستم.

تشویش پولس دَ باره ایمانداري قرنٹس

^{۱۱} ما لوډه جور شُدیم! شمو مَره مجبور کدید که امی رقم شُنم! دَ حقیقت شمو باید مَره تعریف- و- توصیف موكدید، چراکه ما از رسولای فوق العاده کده از هیچ نگاه کم نیستم، اگرچه هیچ آستم.^{۱۲} شمو نشانی های یگ رسول ره دَ مینکل خُو دیدید وختیکه مُعجزه ها، چیزای عجیب و کارای پُر قُدرت قد صبرِ کامل دَ وسیله ازمه ظاهر شُد.^{۱۳} دَ کدم چیز شمو از دیگه جماعت های ایماندارا کده کم حساب شُدید، بغير امزی که ما بار دوش شمو نشدُم؟ بخاطر امزی بے انصافی مَره ببخشید!^{۱۴} اینه، دفعه سوم ما تیار آستم که دَ پیش شمو بییم؛ و بار دوش شمو نموشم، چراکه ما مال- و- دولت شمو ره نه، بلکه خودون شمو ره میخایم. چُون بچکیچا نباید بلده آته- و- آبه خُو پس انداز کُنه، بلکه آته- و- آبه باید بلده بچکیچای خُو پس انداز کُنه.^{۱۵} ما قد خوشی کلو مصرف مُونم و بلده جان

های شُمو مصرفِ مُوشَم. اگه ما شُمو ره کلو دوست دَرُم، آیا شُمو باید مَره کمتر دوست دشته بشید؟^{۱۶} بیلید که بُگی، ما بارِ دوش شُمو نَبوَدُم، ولے دَ عینِ حالِ شُمو مُوگید، ازی که ما چالاک بوَدُم، شُمو ره بازی دده دَ چنگ اُورَدُم.^{۱۷} آیا دَ وسیله امزو کسای که دَ پیش شُمو رَبی کُدُم، از شُمو فایده‌کشی کُدُم؟^{۱۸} ما از تیتس خواهش کُدُم که دَ پیش از شُمو ببیه و امو برار ره ام قد شی رَبی کُدُم. آیا تیتس از شُمو فایده‌کشی کد؟ آیا مو دَ هدایت یگ روح رفتار نکدی و یگ راه-و-روش ره پیش نگرفتی؟

^{۱۹} آیا تا آلی ره فکر مُوکدید که مو دَ برابر شُمو از خود دفاع مونی؟ نه، مو دَ وسیله مسیح دَ حُضورِ خُدا توره مُوگی. ای عزیزا، هر چیزی که مو انجام میدی، بخاطرِ آباد کدون شُمو آسته.^{۲۰} چون ترس مُوخورم که وختی دَ اُونجی بییم، شُمو ره رقمی بنگرم که نَمیخایم و شُمو ام مَره امو رقم بنگرید که نَمیخاهید. ما میترسُم که دَ اُونجی جنگ-و-جنجال، حسادت، خشم-و-قار، خودخاهی، تَهَمَت، غیبت، غرور و بے نظمی بشه.^{۲۱} ما میترسُم که وختی دُوباره بییم، خُدای مه مَره دَ پیش شُمو فروتن کُنه و ما بلده غدر کسای که دَ گذشته گناه کده، ولے از ناپاکی، زناکاری و فسق-و-فسادی که مُرتکب شده، توبه نکده، ماتم بگیریَم.

۱۳ ای دفعه سِوَم آسته که دَ پیش شُمو مییم. نوشته شده که: ”هر قضیه باید دَ وسیله شاهدی دُو یا سه شاهد ثابت شنه.“^۲ ما پیش ازی وختیکه دفعه دوّم قد شُمو

بُودُمْ، كُفْتُمْ و آلِي ام كه از شُمو دُور اَسْتُمْ پيش از پيش مُوگَم كه اگه دُوباره بِييم دَ برابرِ كساي كه دَ كُذشته كُناه كده و دَ برابرِ تمامِ كساي دِيگه كه كُناه مُونه كُذشت نَموكنم،^۳ چُون شُمو ثُبوت ميخاهيد كه مسيح دَ وسيله ازمه توره مُوگيه. او دَ رابطه خُو قد شُمو ضعيف نيسته، بلكه دَ وجود شُمو قُدرتمند آسته.^۴ چُون اگرچه او دَ ضعيفي دَ صليب ميخكوب شد، و لې قد قُدرتِ خُدا زندگي مُونه. امي رقم مو ام قد ازو ضعيف آستي، مگم دَ وسيله قُدرتِ خُدا قد ازو زندگي مُوني تا دَز شُمو خِدمت كُني.

^۵ خود ره آزمائش كُنيد تا بِنگرديد كه دَ ايمان آستيد يا نه. آره، خود ره اِمْتِحان كُنيد. آيا شُمو نَميدنيد كه عيسي مسيح دَز شُمو آسته؟ سِوای كه دَ اِمْتِحان ناكام مَنده بشيد!^۶ اَميدوار اَسْتُمْ شُمو پي بُريد كه مو دَ اِمْتِحان ناكام نَمندي. ^۷ و مو دَ پيش خُدا دُعا مُوني كه شُمو هيچ كارِ بد ره انجام نديد؛ نه بلده ازي كه مو آدمای تايد شده معلوم شُني، بلكه بلده ازي كه شُمو كارِ دُرست ره انجام بديد، حتى اگه مو دَ نظرِ مردُم تايد نشده معلوم شُني. ^۸ چُون مو نَميتني كه هيچ چيز ره دَ ضدِ حقيقت انجام بدي، بلكه فقط بلده حقيقت انجام ميدي. ^۹ چُون وختيكه مو ضعيف آستي و شُمو قوي آستيد، مو خوشي مُوكُني. دُعاي مو امي آسته كه شُمو دَ پُختگي برسيد. ^{۱۰} امزي خاطر اي چيزا ره دَ حاليكه از شُمو دُور اَسْتُمْ نوشته مُونم تا وختيكه پيش شُمو مِييم قد شُمو دَ سختي رفتار نكنم. چُون قُدرت-و-اِختياري ره كه مولا دَز مه دده، بلده آباد كدو آسته، نه بلده خراب كدو.

د آخِر، اَی پَرارو، خوش بَشید؛ د پُختگی پَرسید؛ د لگرم بَشید، یگ فِکر بَشید و د
صُلح-و-صفا زندگی کُنید و خُدای مَحَبَت و سلامتی قد شُمو بَشه. ^{۱۲} یگدیگه خُره قد
رُوی ماخی مُقدَّسانه سلام بُکید. ^{۱۳} پگ مُقدَّسین دز شُمو سلام مُوگیه. ^{۱۴} فِیضِ مَولا
عیسیٰ مسیح و مَحَبَتِ خُدا و رفاقتِ روحِ اَلْقُدُسِ نَصیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.